

ΟΙ ΥΠΟΤΑΓΜΕΝΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ.

Γράφει η Μαίρη Καρά.

Η ανυποψίαστη υποταγή της λαϊκής μάζας σε κάθε επώδυνη απόφαση του αλαζονικού δικτατορίσκου, αποδεικνύει το χαμηλό νοητικό επίπεδό της και την έλλειψη βαθύτερης αντίληψης. Σ' αυτή την αποχαύνωση όμως, το μερίδιο ευθύνης δεν ανήκει μόνο στο περί ου ο λόγος ανθρωπάριο, αλλά και στους συμβιβασμένους δημοσιογράφους, που **συναινούν**.

Περί «δημοσιογράφων» ο λόγος και για τον μη ενδεδειγμένο τρόπο, που εξασκούν ένα ωφέλιμο κοινωνικά επάγγελμα. Ποια είναι τα κριτήριά τους, για δημοσιοποίηση της πληροφορίας τους; Θεωρητικά, η **Ελευθερία** σκέψης και η **Ευθύνη** για τις συνέπειες των γραπτών τους. Σεβασμός στα προσωπικά **δεδομένα** εξασφαλίζοντας το **απόρρητο**, η έγκυρη ενημέρωση και η προσέλκυση του ενδιαφέροντος της **κοινωνίας**.

Καλή η θεωρία, αλλά στην πράξη; «Η πράξη χωρίς την θεωρία, είναι καράβι χωρίς τιμόνι», όπως τόνισε ο **Λεονάρντο Ντα Βίντσι**. Πρα-

κτικά, οι ευκαιριακοί λαγοκυνηγοί δεν διστάζουν να προδίδουν την **Αλήθεια**, για να εξασφαλίζουν την «στήλη» τους. Υπάρχουν όμως και οι έντιμοι Δημοσιογράφοι, με ψυχικά και τυπικά εφόδια, που δεν υποκύπτουν στις απαιτήσεις του συστήματος, τιμώντας δεόντως την δημόσια **έκφρασή τους**.

Διαθέτουν ψυχική γενναιότητα και εντιμότητα και εργάζονται απερίσπαστοι ως αυτόνομα άτομα στο φως του ήλιου. Μένουν μακριά από συμβιβασμούς και δεν συμμετέχουν σε ύποπτες συναλλαγές. Με την ανεξάρτητη στάση τους επιβεβαιώνουν την **Αξία** της τιμιότητας, βάζοντας το δικό τους στίγμα στην διεύρυνση της **Αρετής**. Αδιαφορούν αν κάποιος συστημικός «συνάδελφος» τούς χλευάζουν. Είναι οι παντελώς ανόητοι, που άλλα λένε, άλλα πιστεύουν, άλλα κάνουν κι άλλα **διαδίδουν**.

Οι σοβαροί δημοσιογράφοι είναι εχέμυθοι και εμπνέουν εμπιστοσύνη για το άτομό τους και τα γραπτά τους. Σέβονται τα μυστικά που τους εμπιστεύονται και δεν αποκαλύπτουν τις πηγές τους. Έτσι καταξιώνονται στα μάτια της κοινωνίας και βάζουν τις βάσεις για επαγγελματική **εξέλιξη**. Εννοείται πως αυτός είναι ο στόχος τους κι όχι άλλες επωφελείς επιδιώξεις. Δυστυχώς όμως σήμερα παρατηρείται το ανήκουστο φαινόμενο πολλοί Συντάκτες, να είναι πειθήνια όργανα των **Εκδοτών**.

Τελικά τι είναι η εξάσκηση της Δημοσιογραφίας; **Επάγγελμα** ή **Λειτουργημα**; Η απάντηση βρίσκεται στο σκεπτικό του κάθε δόκιμου Δημοσιογράφου. Αν ο στόχος του είναι, να προσφέρει ανιδιοτελείς υπηρεσίες για το κοινό καλό, χωρίς η προσφορά του να εκτιμάται σε χρόνο και σε χρήμα, είναι Λειτουργημα. Διαφέρει δε από το επάγγελμα, γιατί χωρίς να παραγνωρίζει τον οικονομικό παράγοντα, αποβλέπει σε υψηλούς στόχους. Γι' αυτό το λειτουργημα χαρακτηρίζεται **Υψηλό** και **Ιερό**.

Ένας καλός λειτουργός πρέπει να διαθέτει εκτός από τα τυπικά προσόντα και ψυχικά χαρίσματα, που ξεχωρίζουν τον **χαρισματικό** Δημοσιογράφο, δίνοντάς του το προβάδισμα και πρακτικά. Παραδείγματα έχουμε ευτυχώς αρκετά, με ανεκτίμητη προσφορά. Είναι τα φωτεινά μυαλά που μας καθοδήγησαν όλους, γιατί έκλειναν την ψυχή τους στα θέματά τους και τα πλούτιζαν με δόσεις **ρομαντισμού** και ελπιδοφόρα μηνύματα κοινωνικής εξέλιξης. Το κοινωφελές λειτουργη-

μά τους είναι συνυφασμένο με το ποιον του Ιδεολόγου **Δημοσιογράφου**.

Βασικά στοιχεία του χαρακτήρα τους ήταν οι ψυχικές **Αρετές** και οι λόγοι που τους ώθησαν στην επιλογή αυτή -πλην του βιοπορισμού- η ασίγη επιθυμία για **Κοινωνική Δικαιοσύνη** και **Ελευθερία του Λόγου**. Δεν απογοητεύονταν όμως, ούτε κι αν οι προχωρημένες ιδέες τους, δεν εύρισκαν την ανάλογη ανταπόκριση. Δέχονταν περήφανα την μοίρα τους σαν τον κάθε **Διανοούμενο**, που γεννήθηκε για να δημιουργεί μεν, να πικραίνεται δε από την αδιαφορία της κοινωνίας για τις **Αξίες**.

Ενώ αντίθετα, κάποιοι σημερινοί άσχετοι χωρίς εφόδια, ονειρεύονται μια αστραφτερή τηλεοπτική καριέρα, με όχημα το γνωστό και μη εξαιρετέο μεταφορικό μέσον, κοινώς **Καλάμι!** Όσοι το καβάλησαν ως «επάγγελμα»... περιφέρουν γύρωθεν με την φαντασία τους, τις κούφιας φιλοδοξίας τους πανευτυχείς. Αν τους ρωτήσει κάποιος: γνωρίζεις κάποιον σωστό υπηρέτη του Τύπου; Απαντά: **Έχεις μπροστά σου τον καλύτερο!**

Τι να απαντήσεις σε κάποιον «φευγάτο», που δεν «πιάνει» την ανυπαρξία προσόντων και την μηδαμινότητά του; Απλώς «αγγίζει» τα δεδομένα μέσα από την άγνοιά του και γίνεται παράδειγμα προς αποφυγήν. Κάποιος κάπου κάποτε πρέπει να τον... προσγειώσει. Κάθε ομοιότητα με παπαγάλους φανταστική αλλά αληθινό το ρεαλιστικό ρεπορτάζ σοβαρού **Συντάκτη**.

«Συντάκτης είμαι και φαίνομαι, γιατί με προσέλαβε ένας Εκδότης, για να διεκπεραιώνω την ενημέρωση του **εντύπου** του, ανακαλύπτοντας και διασταυρώνοντας την πληροφορία. Αν προσαρμοστώ στο καθήκον και υποταχτώ στις απαιτήσεις του, έχω ελπίδες να εξελιχθώ και να γίνω **Αρχισυντάκτης**. Αν όμως τολμήσω να αντιδράσω στα οργανωμένα συμφέροντα ως ανεξάρτητος, θα με φάει το μαύρο μελάνι της **πέννας** του.

Όσοι είχαν ως επιδίωξή τους, την με κάθε τρόπο αναρρίχησή τους «έλαμψαν» λίγο ως **διάπτοντες** και... εξαφανίστηκαν. Τους παρέσυρε η απληστία τους ή τους απέβαλε το ίδιο το σύστημα, ως **επικίνδυνους**. Μα και όσοι συνεχίζουν να εξυπηρετούν τις δοσίλογες Κυβερνήσεις, κρίνονται "πουλημένοι" ή παπαγαλάκια και χάνουν την

εκτίμηση της κοινωνίας. Είναι όμως τόσο διεφθαρμένοι, που αδιαφορούν και για την **φήμη τους**.

Όσοι δεν φίλησαν το χέρι, που τους έδωσε ψωμάκι... έμειναν στο περιθώριο του **Τύπου**. Όσοι αποστήθισαν το **εγχειρίδιο** του καλού Συντάκτη στην Σχολή, εντάχθηκαν στο μόνιμο αμειβόμενο προσωπικό και... ποιος στην στήλη τους! Έστησαν την καριέρα τους, ώστε και Διευθυντές να γίνουν και πλούτη να αποκτήσουν και δόξα κι ό,τι ονειρεύεται το **άδαιο** κεφαλάκι τους για τον **τίτλο τους** και υποταγμένοι στον έντυπο **ύπνο τους**».

Και με το απολογητικό ρεπορτάζ ενός υποψήφιου Συντάκτη, τελείωσε και η σημερινή μας εκπομπή και πάμε για άλλες κατακτήσεις και διαφημίσεις. Ελπίζουμε πως σας ενημερώσαμε σωστά για τα περί... δημοσιογραφίας γνωστά και απόκρυφα συμβάντα. Σίγουρα τώρα πια θα υπερέχετε Γνώσεων και Επι-Γνώσεων, αφού γίνατε κάτοχοι τίτλου σπουδών και σπονδών προς αρχάριους και επίδοξους μαθητευόμενους **υποτακτικούς**.

Έχουμε νιώσει στο πετσί μας τι είναι ικανοί να κάνουν για να κρατήσουν μια θεσούλα, μέσα στο εκδοτικό χάος. Φωνασκούν, βρίζουν ασύστολα, χλευάζουν κάθε έντιμο πολίτη που έχει το θάρρος να διεκδικεί τα δικαιώματά του και σπέρνουν κατά παραγγελία των εκδοτών τους τερατώδη ψέματα... που και οι εκδότες αποδέχονται να δημοσιεύσουν λόγω της κρατικής παροχής διαφημίσεων ή της διαπλοκής τους. Σε όλους τους διαπλεκόμενους όμως διαφεύγει πως «αλλ' ουδέν έρπει ψεύδος εις γήρας χρόνου|... κανένα ψέμα δεν αντέχει στον χρόνο και ο δικός τους χρόνος μόλις έγραψε τους τίτλους **ΤΕΛΟΥΣ!**